

Warszawa, dn. 11 listopada 2019 roku

Dr hab. Jarosław Wyrembak
Sędzia Trybunału Konstytucyjnego

Pani Julia Przyłębska
Prezes Trybunału Konstytucyjnego

Szanowna Pani Prezes,

W nawiązaniu do pisma z 26 sierpnia br., pisma z 13 września br., pisma z 17 września br. (oraz dwóch oświadczeń z nim związanych), pisma z 8 listopada br., wobec niedopuszczenia możliwości szczegółowego przedstawienia zarzutów skierowanych przeciwko praktykom Pani Prezes w trakcie posiedzenia Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Trybunału Konstytucyjnego w dniu 17 września 2019 roku – a nawet: próby zagłuszania mojej wypowiedzi w trakcie tegoż posiedzenia – także z powodu niezwołania następnego posiedzenia Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Trybunału Konstytucyjnego w październiku 2019 roku, mimo obietnicy złożonej przez Panią Prezes w tej sprawie publicznie, mając wreszcie na uwadze fakt złożenia - za pośrednictwem Rzeczniczki prasowej Trybunału Konstytucyjnego - oświadczenia istotnie rozmiijającego się ze znanymi mi faktami, znając, że w dniu dzisiejszym konieczne staje się rozszerzenie szczegółowe uzasadnienia mojego apelu o pilne zrzeczenie się przez Panią Prezes sprawowanej funkcji Prezesa Trybunału Konstytucyjnego.

Mając na uwadze sposób sprawowania przez Panią Prezes tejże funkcji, stwierdzam mianowicie, co następuje.

I. Za bezwzględnie niedopuszczalne uznaję blokowanie możliwości rozpoznania przez Trybunał Konstytucyjny jakiegokolwiek sprawy w oparciu o argument kalendarza wyborczego. Niedopuszczenie do rozpoznania wniosku Grupy Posłów na Sejm RP VIII Kadencji, dotyczącego ochrony płodu ludzkiego i praktyk eugenicznych (sprawa K 13/17) z uwagi na wybory parlamentarne z października 2019 r., według mojego stanowiska, może być oceniane jako forma aktywności politycznej, z nadużyciem uprawnień przysługujących z tytułu sprawowania funkcji Prezesa Trybunału Konstytucyjnego.

II. Za bezwzględnie niedopuszczalne uznaję ustanawianie zakazu zgłaszania zdań odrębnych do wyroku w jakiegokolwiek sprawie (przypadek sprawy K 12/18, dotyczącej Krajowej Rady Sądownictwa).

III. Za bezwzględnie niedopuszczalne uznaję usuwanie sędziego ze składu orzekającego w jakiegokolwiek sprawie bez żadnych ważnych przyczyn, zwłaszcza po przedstawieniu stanowiska merytorycznego w sprawie (przypadek usunięcia mnie ze składu orzekającego w sprawie K 12/18, dotyczącej Krajowej Rady Sądownictwa - po zapowiedzi zgłoszenia zdania odrębnego).

IV. Za bezwzględnie niedopuszczalne uznaję zarządzenie wyniesienia z gabinetu sędziego w czasie jego nieobecności, i bez porozumienia z nim, dokumentacji wielu spraw pozostających w toku rozpoznawania - wraz z projektami merytorycznych rozstrzygnięć – a następnie: samodzielne i samowolne udzielanie informacji opartych na tej dokumentacji, i dalej: konsekwentne blokowanie sędziemu dostępu do wiedzy o tym jakie informacje, komu i w jakim trybie zostały udzielone – z powodów znanych tylko Pani Prezes. Działania takie traktuję jako znaczące ograniczenie swobody wykonywania funkcji sędziego Trybunału Konstytucyjnego.

V. Za bezwzględnie niedopuszczalną uznaję praktykę długiego przechowywania jakiegokolwiek dokumentu składanego w rozpoznawanej sprawie poza jej oficjalną dokumentacją.

VI. Za bezwzględnie niedopuszczalne uznaję utrzymywanie sytuacji powodującej w konsekwencji, że jeden z Kolegów-Sędziów Trybunału uznał za konieczne powstrzymywanie się od orzekania, co oznacza, że jeden z piętnastu Sędziów Trybunału od długiego czasu w istocie nie uczestniczy w ogóle w orzekaniu - z jednoczesnym uciekaniem się przez Panią Prezes do takich praktyk, jak namawianie Sędziów Trybunału do bardzo liberalnego traktowania kontroli wstępnej i dalej: do umarzania jak największej liczby postępowań w składach piątkowych - dla poprawiania statystyk Trybunału.

VII. Za bezwzględnie niedopuszczalną uznaję praktykę utrzymywania stanu daleko idącej niejasności co do zasad, jakimi kieruje się Pani Prezes wyznaczając składy orzekające oraz ustalając terminy narad i rozpraw - zwłaszcza w sposób, który wyklucza udział w nich niektórych Sędziów Trybunału.

VIII. Za bezwzględnie niedopuszczalną uznaję praktykę całkowitego ignorowania zarzutów, jakie były wcześniej wielokrotnie formułowane wobec praktyk Pani Prezes przez innych Kolegów-Sędziów Trybunału, zwłaszcza wobec bardzo poważnego charakteru tychże zarzutów; w moim przekonaniu, odpowiadanie na zarzuty formułowane przez Sędziów Trybunału Konstytucyjnego, zwłaszcza w takich właśnie przypadkach, gdy mają one bardzo poważny charakter, jest prawnym obowiązkiem każdego urzędującego Prezesa Trybunału Konstytucyjnego, a nie tylko kwestią taktu czy dobrego zwyczaju urzędniczego; przypominam, że w rozmowach z Panią Prezes, także w obecności innych Kolegów-Sędziów Trybunału, wielokrotnie zwracałem uwagę na potrzebę reagowania w takich przypadkach, zaś brak mojego podpisu pod pismami składanymi wcześniej przez Kolegów-Sędziów Trybunału w sprawie praktyk Pani Prezes, w żadnym razie nie oznacza, że z zarzutami tam zawartymi się nie utożsamiam, a jest jedynie prostą konsekwencją faktu, że wyżej powoływane pisma Kolegów-Sędziów nie były mi znane zanim nie zostały przekazane Pani Prezes, i zanim nie została upubliczniona ich treść.

IX. Za bezwzględnie niedopuszczalną uznaję praktykę antagonizowania przez Prezesa Trybunału Konstytucyjnego – niezależnie od tego, przez kogo funkcja ta jest aktualnie pełniona – relacji pomiędzy Sędziami Trybunału, przy tym: bez zachowywania należytego szacunku dla ważnych dóbr osobistych, przysługujących każdemu Sędziemu Trybunału.

Kierując niniejsze pismo, podkreślam, że dostrzegam, iż zarzuty wyżej przedstawione, z uwagi na ich charakter – także z tego powodu, że dotyczą między innymi takich faktów, które miały miejsce w trakcie narady sędziowskiej – powinny zostać przedstawione Pani Prezes i Kolegom-Sędziom na posiedzeniu Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Trybunału Konstytucyjnego; także z tego powodu, by umożliwić Pani Prezes odniesienie się do nich do protokołu Zgromadzenia Ogólnego. W związku z tym jednak, że nawet moja próba zabrania głosu w trakcie jedynego dotąd posiedzenia Zgromadzenia Ogólnego zwołanego w tym roku (17 września) spotkała się z bardzo ostrą i stanowczą reakcją Pani Prezes - a nawet próbowano zakrzyczeć moją wypowiedź w trakcie tegoż posiedzenia – uznałem za swój obowiązek rozwiniecie w dniu dzisiejszym trzech pism złożonych na ręce Pani Prezes, i do protokołu posiedzenia Zgromadzenia Ogólnego w dniu 17 września br., zwłaszcza że nie dotrzymała Pani Prezes obietnicy złożonej 17 września br., według której, w październiku br. miało się odbyć drugie w tym roku posiedzenie Zgromadzenia Ogólnego Sędziów TK - dla umożliwienia dyskusji o sytuacji w Trybunale i kwestionowanych praktykach Pani Prezes.

Mając na uwadze wszystkie wyżej podniesione okoliczności, w dniu dzisiejszym ponawiam apel o pilne zrzeczenie się przez Panią Prezes pełnionej funkcji Prezesa Trybunału Konstytucyjnego, kierując niniejsze pismo do wiadomości wszystkich Kolegom-Sędziów Trybunału Konstytucyjnego, stanowiących Zgromadzenie Ogólne Trybunału.

Uważam, że Niepodległa Polska zasługuje na Trybunał Konstytucyjny wolny od praktyk stosowanych przez Panią Prezes.

Z poważaniem

Jarosław Wyrembak